

Van nietjes en zilvervisjes 6

De jaarverslagen veranderen van wollig en familiegevoel naar wat zakelijker nadat de computers hun intrede deden. Omdat zij destijds samen met de telkenjare keurig uitgeschreven ledenlijsten in één schriftje/boekje zaten, valt allereerst de stormachtige groei op van enkele tientallen leden naar boven de 200 in een jaar of 6. In het eerst gedocumenteerde jaar bestond het programma uit 1 avond met zang en 7 avonden met boek- of reisbesprekingen en lezingen over bv. Goethe en Vincent van Gogh. Dat de opkomst van meet af aan wat tegenviel is wel te begrijpen met zo'n groot aanbod.

Omdat de familie van Spengler de enige was met een vleugel en een flink huis werden daar enige keren pianorecitals gegeven voor een beperkt aantal leden.

In 1953 was er een fiscale tegenvaller: de vereniging moest met terugwerkende kracht loonbelasting voor opgetreden artiesten afdragen, ondanks het inhuren van een belastingconsulent. Maar ziet! Enige leden trokken de portemonnaie, zodat de jaarrekening toch weer sloot! Einde vijftiger jaren was de opkomst beter en was er nog maar 1 lezing; veel introducees kwamen mee. Eenmaal werd er gemopperd in het jaarverslag over een geheel onvoorbereide spreker (de K.).

Korte tijd was er een splitsingsbeweging (De Kleine Kring), maar door geduldig en tactvol werk van het zittende bestuur woei dat over...

In 1959 vond de eerste excursie plaats: naar kasteel 't *Nijenhuis*.

Veruit de grootste ruimte in de jaarverslagen werd gevuld met een overzicht van de gepasseerde bijeenkomsten. De aard en inhoud van de programma's zelf voer ik graag ten tonele in *Zilvervisjes* nr. 7.

Wolter Coops